

mands Samtykke til at foretage nogle korte Oplæsninger. Det ærede Medlem udtalte, at hvad det kommer an paa for Vandbruget, er en Forbedring af vore Transportforhold mellem Esbjerg og England, nævnedes endvidere, at der kun var en Maade, hvorpaa vi i Fremtiden kunde tænke at sikre os en Plads paa det engelske Marked, nemlig ved at lave vore Produkter saa fine som muligt og saa gode som muligt, og fortsatte derpaa: „Saa kommer Vandbrugets bestfikkede Talsmand og fortæller, at der er Fred og ingen Fare, vi behøve ikke at frygte herten for Irland eller Australien. Man kunde altsaa let ved en saadan Fremstilling faa Indtrykket af, at Vandbrugets Fordringer vare ubillige og utidige, og det er det, jeg nødig vilde have. Disse Hr. Fabers Udtalelser kunde ogsaa vække den Interesse, der næres for det vigtige Eksportspørgsmaal“. Dette er ikke nogen rigtig Gengivelse af Fabers Foredrag. Jeg kan selvfølgelig ikke gennemgaa dette i Enkelthederne, men jeg skal ganstke kort gennemgaa noget deraf, og jeg tror da, at d'Hr. selv vilde kunne danne sig en Forestilling om, hvorledes det forholder sig med det ærede Medlems Referat. Faber udtaler som Resultat af sine Underøgelser om det australske Smørs Betydning paa det engelske Marked: „Kan Danmark derfor blot vedblive at holde Paaleten af sin Smørudførsel tilstrækkelig højt og derved sikre sig Leverancen af den Del af Englands Smørforsyning, som betales forholdsvis bedst og derved tvinge Australien til fremdeles at fortrænge Margarine af det engelske Marked, saa er der god Grund til at haabe, at Danmark ogsaa foreløbig vil kunne staa sig i denne Konkurrence.“ Det er, tror jeg nok, dels en betinget Udtalelse, dels endelig en Udtalelse af bethellig mildere Form end saaledes, som den blev gengivet af det ærede Medlem. Faber siger videre, at hvad det saa gælder om, er tre Ting. Først og fremmest dette: Send kun første Klasse Varer! hvilket han nærmere udvikler, altsaa det samme, som det ærede Medlem siger, det netop kommer an paa. Det næste er dette: „Hvad der blandt andet staaar tilbage at arbejde for, særlig i den varme Tid“ er „tøligere Opbevaring af Smørret, haade paa selve Mejerierne og og under Forsendelsen ad Bane og vr. Damp“. Og endelig for det tredje: „Det gælder om, at Varerne komme saa friske som muligt i Markedet“. Faber har altsaa netop peget paa det samme Forhold, som der her har været fremdraget saa stærkt til Støtte for en Forbedring af Transporten til England. Men jeg maa endnu tilføje et.

Det ærede Medlem har jo benyttet Lejligheden her til en udførlig Gendrivelse af Fabers hele Fremstilling, og derpaa skulde jeg selvfølgelig ikke komme ind, hvis denne Gendrivelse var forsvaerlig, men det er den ikke. Jeg skal nævne et enkelt Punkt, som jeg er bleven opmærksom paa, men jeg har i øvrigt ikke gennemgaaet Foredraget saa nøje, at jeg kan sige, om der er Fejl ogsaa paa andre Punkter. Det er nemlig dette, at Faber opstiller den Sætning, at det kun er en Del af det australske Smør, der konkurrerer med det skandinaviske, idet meget af det sælges til langt lavere Priser og konkurrerer med Margarine. Det er altsaa det bedst betalte australske Smør, der konkurrerer med det skandinaviske, men derimod konkurrerer det daarlige betalte australske Smør med Margarine. Det omsætter det ærede Medlem til, at Faber mener, at Smørret i det hele taget konkurrerer med Margarine, og fører Bevis derfor ud af Fabers egne Tabeller. Som et saadant Bevis nævner han saa, hvad Faber selv angiver som Gennemsnitspris for, hvad der er betalt for dansk Smør og for Margarine i de 6 Kvartaler, som Fabers Tabeller omfatter. Men der er Fejlen den, at i Stedet for at tage Gennemsnitsprisen, tager det ærede Medlem Maksimumsprisen, som Faber anfører (Skaarp: Det gjorde jeg selv opmærksom paa.) Om Forbøvelse, det har jeg overset, men der staaar alligevel i Rigsdagstidenden „gennemsnitlig“, saa at jeg har maattet opfatte det som Gennemsnitspris; har det ærede Medlem senere gjort opmærksom derpaa, er det en anden Sag. Saa vil jeg imidlertid sige, at i saa Fald falder hele det ærede Medlems Modbevis bort. Det er jo klart, at naar man kun anvender Maksimumsprisen, om hvilken Faber siger, at det australske Smør til Maksimumsprisen konkurrerer med det skandinaviske, falder hele Beviset bort. Kernen i Fabers Bevis er jo netop dette Forhold, at medens Maksimumsprisen for australsk Smør ikke væsentlig afviger fra Maksimumsprisen for dansk Smør, er der et stort Misforhold mellem Minimumsprisen for australsk og for dansk Smør, idet Minimumsprisen for australsk Smør er omtrent det halve af Minimumsprisen for dansk, men det omtalte det ærede Medlem slet ikke.

Det ærede Medlem fra Storeheddinge (Sv. Høgsbro) omtalte i Gaar en Henstilling, han var kommen med om Forbedring af Jærnbaneforholdene, navnlig saaledes, at der sættes Afkølingsvogne i Gang med de sædvanlige Tog, og at Smørret kunde indlades stykvis paa Stationerne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men jeg skal